

Sbohem, Georgie

Zelenáči Mirka Hoffmanna

Nádhernej zdál se mi včerejší den:

já při práci u nás v dole našel jsem
dva diamanty velký, jak ořech lískovej.
Navečer po šichtě, když jsme šli ven,
já schoval je před stráží pod jazykem
a jak se ukázalo, byl to úkryt víc jak tutovej..

Rf.: Alelujá, alelujá,

cestou domů mávám nebesům.

Alelujá, z kamenů já
zbohatnu a koupím ženě dům.

Když jsem se vrátil domů, tak se ženou,
jak dva spiklenci za záclonou staženou,
začali jsme krásný plány kout.
Ale v noci pak se mi zdál strašnej sen,
jak místní šerif i s důlním předákem,
mně ráno přišli pouta zacvaknout.

Rf.: Alelujá, alelujá,

už mě táhnou nocí k vězení,
alelujá, alelujá,
marně čekám na probuzení.

A dál to šlo všechno jak na drátku:

stojím na lešení, na krku mám oprátku,
když vtom se konečně probudím celý potem orosen.
Vyskočím z postele a řeknu: „Mordié!,
ženo, sbal věci, hned teď jedeme z Georgie.

Tohle byl pokyn Boží a ne sen!“

Rf.: Alelújá, aleluja

modlitbou se loučím s Georgií,

alelújá, z kamenů já

zbohatnu až v Kalifornii.